

FIMFÁRUM 2

Motto:

Pohádek není nikdy dost. A navíc, tohle nejsou pohádky jen tak ledajaké

NOVÝ CELOVEČERNÍ ANIMOVANÝ FILM - pokračování úspěšného projektu Fimfárům Jana Wericha, který v našich kinech vidělo přes 120.000 diváků

Čtyři zbrusu nové pohádky "pro chytré děti a chytré dospělé" z oblíbené knihy Jana Wericha. Břetislav Pojar předestře pitoreskní příběh maličkého Palečka, plný zvrátů a dobrodružství. Pod vedením Aurela Klimta ožijí tři navzájem si podobní bratři, Hrbáči z Damašku, přinášející atmosféru Blízkého východu a pestrost orientálního vypravěčstvím. Vlasta Pospíšilová ve Třech sestřích a prstenu rozvinula vesnický dekameronský návod jak pro prstýnek zblbnout své chotě a Jan Balej dovolí bratrům Markovi a Koubovi prožít prastarý pohádkový příběh o závistí, čertech a vysvětlení jednoho přírodního úkazu v pohádce Moře, strýčku, proč je slané?

Producenti:

MAUR film
Universal Production Partners
Česká televize
Krátký film Praha
Samuelson Lighting Prague

Technologičtí partneři:

FUJI FILM CZ
www.fujisvet.cz
www.fujifilm.cz

Dell Computer
www.dell.cz

Mediální partneři:

[Seznam Radio Impuls Rencar Xantypa Maminka Mateřídouška Realtisk](#)

Partner filmu o filmu:
[DFDS Transport a.s.](#)
www.dfdstransport.cz

Čtyři nové loutkové pohádky

[Moře strýčku, proč je slané?](#); [Tři sestry a jeden prsten](#); [Hrbáči z Damašku](#); [Paleček](#)

Čtyři režiséři

[Jan Balej](#), [Vlasta Pospíšilová](#), [Aurel Klimt](#) a [Břetislav Pojar](#)

Čtyři výtvarníci

[Jan Balej](#), [Petr Poš](#), [Martin Velíšek](#), [Pavel Koucký](#)

Hudba [Vladimír Merta](#)

Producenti: Martin Vandas, Aurel Klimt – [MAUR Film](#)

Koproducenti: Vít Komrží – [Universal Production Partners](#), Magdalena Sedláková a Václav Myslík – [Česká televize](#), Radovan Polách – [Krátký film Praha](#), Filip Marek – [Samuelson Lighting](#)



O pohádkách: (řazeno dle finálního pořadí ve filmu)

Naším tvůrčím záměrem bylo kvalitně zpracovat známou literární předlohu Jana Wericha, která vychází z celé škály světových pohádkových tradic, svébytně převyprávěných a obohacených o moderní výraz, při zachování předností, kterými je nadčasovost, hluboká lidská moudrost a laskavý humor. Důležitým předpokladem pro naši práci byl i fakt, že existují původní zvukové nahrávky Jana Wericha, které jsou nedílnou součástí našeho filmu a které dávají celému filmu pevnou výchozí linii.

Moře strýčku proč je slané

scénář, výtvarno a režie: Jan Balej

animace: Alfons Mensdorff-Pouilly

kamera: Miloslav Špála

střih: Magda Sandersová

produkce: Miloslav Špála, Viktor Mayer

výroba: Radka Balejová, Jiří Balej, Jaroslav Bezděk, Ondřej Zika

spolupráce: Emiko Yoneda, Patricia Ortiz Martinez, Ervín Sanders

Natáčeno ve studiu **Hafan film Praha**

Pohádkový příběh o dvou bratrech a kouzelném mlýnku, který dostal chudý z bratrů od samotného Lucifera, když ho bohatý bratr poslal k čertu. Když mlýnek začal pro mladšího bratra i ostatní vesničany čarovat, bohatý bratr jim to záviděl... Moderní variace na pohádku „Hrnečku, vař!“, o tom, jak lidská závist a chamtivost způsobila, že je moře slané.

Jan Balej:

Příběh „Moře, strýčku, proč je slané?“ vyprávěný Janem Werichem, je o lidské touze vlastnit stále víc, víc a víc. Tím je asi aktuální i v dnešní době. Láká nejen samotným příběhem dvou bratrů, ale i rozmanitostí prostředí, ve kterých se odehrává. Navštívíme typicky českou vesničku, sjedeme výtahem k rohatým do pekla, na traktoru dojedeme až k moři do přístavu a nakonec plujeme na palubě velké zámořské lodi. Modernější pojetí příběhu dovoluje využít technického pokroku, například traktor, pekelný výtah, televizi, rádio atd. To vše otevírá prostor fantazii, ale zároveň i velkou náročnost při výtvarné přípravě scén, prostředí a rekvizit.

Film je ztvárněn klasickou ruční animací loutek, místy doplněnou částečně o počítačové triky.

Postavy:

Dva bratři:

Marek a jeho rodina: Boháč, který má statek, lesy, vinice, rybníky, mnoho zvířat, ženu a dítě, ale ty do majetku nepočítal. Kvůli bratrovu mlýnku se žral a záviděl.

Kouba: Denně tuží svaly, dýchá čerstvý vzduch a střídě jí. Má ženu, sedm dětí a pak už nic. Vlastně ještě zdravé ruce, kterými pro ně pracuje. A ještě štěstí, že mu bída nevzala humor. Kouba je hodnej a má radost, když se žena raduje a děti smějí, se sousedy se klidně rozdělí o to, co mlýnek namlel.

Koubová: „Všechno od toho mlýnku nesmíme chtít, třeba by se vymlel a my bychom zlenivěli.“

Čert myslivec: Věčně s pobafávající fajfkou. Nějak se pohádal s Luciferem a zůstal mezi lidmi. Chodil s nimi do hospody a spíš jim pomáhal. Navíc byl rád, když mohl něco vyvést na truc Luciferovi. Zkrátka typický odpadlík.

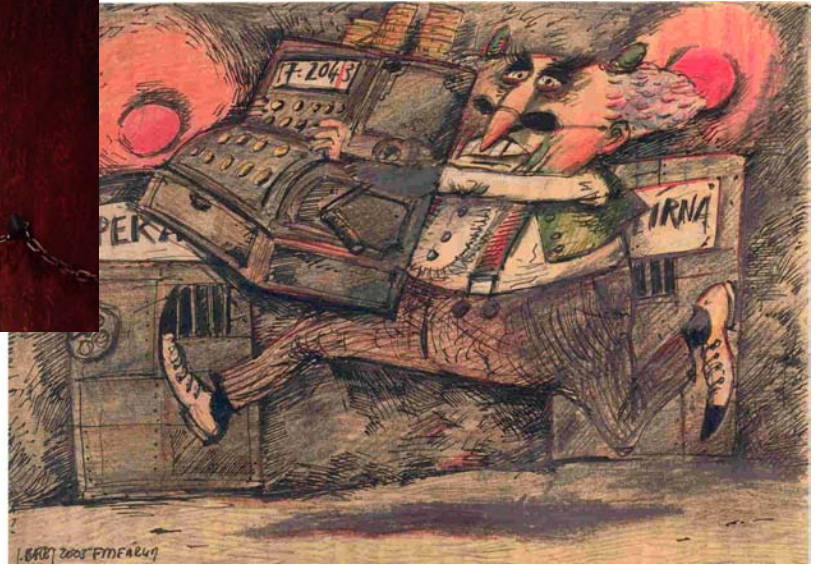
Lucifer a čerti: „Když někdo sedí celý den v kanceláři, není tak rychlý jako třeba Kouba, který denně tuží svaly, dýchá čerstvý vzduch a střídě jí.“ Všichni čerti navíc milují vepřové.

Sousedí: Nebyli zlí, protože si neměli co závidět. Díky mlýnku měli, co měli rádi a měli rádi, co měli.

Kapitán a námořníci: Odvázejí Marka s mlýnkem i traktorem za moře.

Kluk: Malý kluk, který se stále na něco ptá a je zvědavější, než ta nejzvědavější koza.

Strýček: Strýček, který musí odpovídat na ty nejzvědavější dotazy, vypravěč.



Tři sestry a jeden prsten

režie: Vlasta Pospíšilová

scénář: Jiří Kubíček

výtvarník: Petr Poš

animace: David Filcík

kamera: Jakub Šimůnek, Jan Müller

produkce: Marcela a Milan Halouskovi

střih: Lucie Haladová

výroba: Jaroslav Bezděk, David Filcík, Eva Frázová, Květa Kovářová, Marie Mastná, Jan Müller, Helena Šimůnková, Eugen Šmit, Helena Veselá

Natáčeno ve studiu **ANIMA**

Moderní pohádka – nepohádka renesanční o třech sestřích, které cestou z jarmarku našly prsten a rozhodly se, že připadne té, která nejvíce zesměšní svého muže. Každá z nich vymyslela a provedla opravdu originální lotrovinu, ale která z nich vyhraje...? Jako každá z Werichových pohádek, i tato je plná plnokrevného rustikálního humoru, hluboké moudrosti a laskavého pochopení pro vše lidské na tomto světě.

Vlasta Pospíšilová:

V přístupu k pohádce Tři sestry a jeden prsten vycházíme z původního komentáře Jana Wericha: "Tři bratři a tři sestry, tři manželské páry byly živы po svém, ani ne moc chytře, ale zdaleka ne hloupě Za legrací uměli jít i pět minut pěšky." A právě to by mělo být v našem filmu metrem ve všech krušných situacích, které sestry připravily svým mužům. Společný závěrečný smích bude usmířením i projevem nadhledu prostých lidí na venkově. Děj pohádky se odehrává snad ve dvacátých letech minulého století v krásné krajině připomínající jižní Čechy. Při realizaci se ve filmu vedle klasické loutkové

animace používají i dvourozměrné dekorace a rekvizity, představy postaviček jsou natočeny jako ploškový film.

Postavy:

Tři sestry a jejich tři manželé (Tylda a Vilém, Hubert a Marie a Bára a Jan): nepatří mezi ty lidi, kteří jsou tak hloupí, že chtějí být za každou cenu chytří. Jsou živý po svém, ani ne moc chytře, ale zdaleka ne hloupě. Za legrací umějí jít i pět mil pěšky. Přes zimu zdobili kraslice, na jarmarku je prodali, ale peníze utratili při zábavě v hostinci. Když pak cestou domů najdou prsten, dohodnou se, že prsten připadne té, která vyvede svému muži ten nejsměšnější kousek.

Jejich manželé jsou pracovití, milující chlapi, kteří svým ženám leccos uvěří, leccos odpustí a nakonec se s nimi i rádi zasmějí.

Sousedé: Jako na každé vsi, i tady jsou vesnické babky, kostelník nebo rozdovádění kluci, kteří každou novinu záhy roztroubí. Navíc kostelník je z těch, které ženská umluví tak, že jí půjčí opatovo parádní roucho i s korunou. Všichni sousedé rádi podloží ujíždějící kolo u vozu, i kdyby jel zrovna na hřbitov.

Tři hrbáči z Damašku

scénář, střih a režie: Aurel Klimt

výtvarník: Martin Velíšek

animace: Jan Smrčka, Aurel Klimt

kamera: Radek Loukota

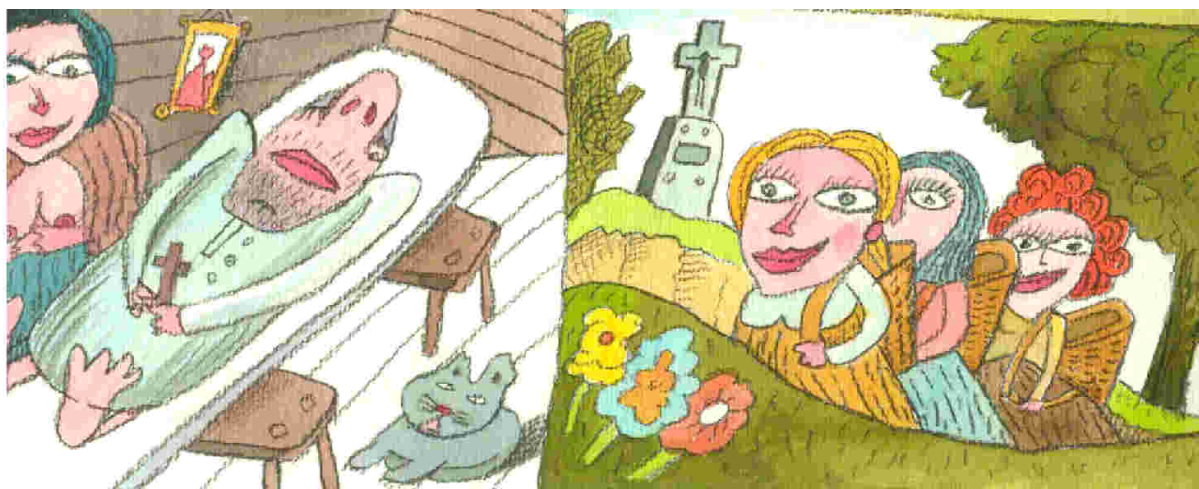
produkce: Aurel Klimt, Martin Vandas

výroba: Pavel Uttendorfský, Ladislav

Špaček, Michal Hlaváč, Jindřiška

Rudolfová, Jaroslav Bezděk, Milan

Vinš, Ondřej Zika, Vít Lebeda, Zdar



Šorm

spolupráce: Yayoi Mizuta, Lucie Klimtová, Veronika Pokorná

Natáčeno ve studiu **Studio ZVON**

Variace na pohádky Tisíce a jedné noci. Vyprávění o třech hrbáčích zbrojřích z Damašku, kteří si byli k nerozeznání podobní. O tom, jak se museli rozejít a jeden z nich se stal spolupracovníkem žárlivce v Bagdádu. A o tom, jak ho bratři zase našli, co je potom potkalo a jak tím prokázali Allahův smysl pro humor.

Aurel Klímt:

Tato pohádka si sama říká o hodně barvitý a dekorativní výtvarný přístup. V scénách v paláci se nebojí i třípytlivé výzdoby interiéru a exteriéry jsou zase hodně stylizované. Jedná se o lidsky trochu lechtivé humorné vyprávění vycházející z tradic orientálních pohádek, takže i forma zpracování by měla být velice uvolněná a hravá.

Hlavní technologií je klasická ruční loutková animace, avšak hojně využívající možnosti následného počítačového zpracování. Poměrně hodně se v tomto příběhu chodí odněkud někam a pro urychlení a volný tok děje vytváříme na mnoha místech rychlé trikové změny prostředí vůči postavám, které jsou v dané chvíli statické, nebo v pohybu. Na těchto místech jsme se zaměřili na postavu a přitom se snažili vyhnout zbytečné popisnosti a zdržování a k tomu využíváme digitálního záznamu a obrazové postprodukce dovolující mi mnohem snadněji a zároveň s okamžitou kontrolou výsledné skladby točit loutky odděleně od pozadí. To zároveň umožňuje využít i třeba jediné okno a rozanimovat ho v počítači jako papírek (scéna neomezených kombinací tří identických hrbáčů) a podobným způsobem se pohybovat někde na pomezí více animačních technik, využívaných a kombinovaných volně podle potřeb.

Postavy:

Tři hrbáci (Babekan nejmladší, Syahuk a Inad nejstarší): Během moru jim zemřelo deset sourozenců. Zruční šermíři, pracovali od rána do večera, aby neměli čas myslet na neštěstí, které je potkalo. Všichni slepí na levé oko, kulhaví na pravou nohu a k nerozeznání si podobní. Neutopitelní. Z Babekana se po svatbě brzy stane jeden z nejbohatších Bagdadů. Z rozumu žárlí na svou ženu.

Nahoud: Nožír, člověk strašně žárlivý na svou ženu, žádný pomocník u něho nevydržel, kromě toho pijan. Když se nepral, tak pil, obchod mu upadal a žena byla nešťastná.

Nahoudová- Babekanová: Po smrti svého muže se znovu vdá za jeho pomocníka Babekana. A prozradí mu jak se z kvašených datlí destiluje kořalka.

Spratek Murad: Jedináček bohatého kupce, zlobou duše a sprostáctvím jazyka vynikal nad všechnu chátru v Damašku. Navíc táta měl dlouhé prsty a všechno ututlal.

Kalif Wattik Billah: Vznešený a moudrý, vnuk Hárúna al Rašída, který se přesvědčuje o tom, zda cena ryb odpovídá námaze s jejich lovením. Má smysl pro humor a dovede se chechtat až padá na záda, nohy k nebi, bránice v křeči až po dechu lapá.



Otrok Nubijec: Silák, sice ne tak mohutný jako Hasan, ale dávající mohutné facky a umravňující už svým zjevem.

Nosič Hasan: Nejsilnější, ale také nejhloupější nosič v Bagdádu.



Paleček

scénář a režie: Břetislav Pojar

výtvarník: Pavel Koutský

animace: Jan Klos, Kateřina Pávová

kamera: Zdeněk Pospíšil

střih: Lucie Haladová

pomocná režie: Milan Svatoš

produkce: Milan Svatoš, Martin Vandas

výroba: Pavel Veselý, Luboš Tůma, Milan Vinš, Pavel Hofta, Jaroslav Bezděk, Zdar Šorm, Tomáš Pokorný, Darina Vítová, Jana Koubková, Helena Veselá, Martin Houska, Milan Konečný, Miroslav Kubricht, Ondřej Zika, Jindřiška Rudolfová, Květa Fišková

Natáčeno ve studiu: Studio loutkového filmu – **KRÁTKÝ FILM PRAHA – Studio loutkového filmu**

Tradiční motiv o hrdinovi velikosti lidského palce, o tom, že chytrost může přemoci hrubou sílu. Pohádka o tom, jak se splnilo přání bezdětných manželů, kterým se tak narodil synáček Paleček. Paleček prožil mnohá dobrodružství po boku náhodného kolemjdoucího, ze kterého se později vyklubal sám král; v družině lupiče Franty Jizvy; v rodině obrů a obryň Sněhového žrouta i jejich vládce Sněžného muže – jinak náruživého sběratele miniatur, aby se šťastně vrátil ke svým rodičům a stal se z něj královský posel v 7mílových botách.

Realizační poznámka Břetislava Pojara:

Werichova verze pohádky o této známé postavě malinkého chlapíka je vlastně trochu krátký pikareskní román, okořeněný jeho osobitým humorem a filosofií. Rád bych z textu zachoval co nejvíce, tím spíše, že Werich pohádku sám namluvil.

Převést to všechno do filmu není příliš snadný úkol. Pohádka má hodně osob, dost velké množství prostředí, aktéři jsou rozdílní velikostí a děj se odehrává z větší části v exteriéru. Obojí patří v loutkovém podání k tomu nejobtížnějšímu. Z toho důvodu předpokládám užití možnosti počítače ve spojení s ruční animací. A vůbec pracovat kombinací různých technik: papírku a jejich naivní animace, pro popisné pasáže, náročné na dekorace, klasické trojrozměrné a poloplastické loutky pro herecké scény. Výtvarný styl kostýmů a dekorací by odpovídal asi konci první poloviny devatenáctého století.

Postavy a prostředí –

PALEČEK:

Postavy:

Paleček: Kluk, klučina, nebo spíš klouček, který se narodil z hrnečku očarovaného cikánkou. Nebyl o nic větší než palec. Možná trochu malý pro dnešní velkou dobu. Ale jak byl malý tak byl čilý, a myslilo mu to náramně, dokonce byl tak chytrý, že si v těžké chvíli hravě hrál na hloupého a ne jako ti hloupí, kteří si hrají na chytré.

Sněžný žrout a jeho rodina: platí pro ně pravidlo, že malí se často bojí velikých, ale velice velcí se skoro vždycky bojí nepatrných. Když dal své Žroutce hubičku, v údolí to mlasklo až lidé zavírali okna v domnění, že jde bouřka. Navíc zdědil kouzelné sedmimílové boty, které mění velikost podle nohy nositele.

Sněžný muž: panovník Sněžného žrouta žijící vysoko, v paláci na střeše světa a mající sbírku nejrůznějších miniatur a nepatrností.

Král: panovník, který chodí mezi lid sám a pěšky, který je pravdomluvný a i v ohrožení vlastního života si uchová čest a hrdost. Později zaměstná Palečka jako svého královského vrchního zpravodaje.

Ševcovi: Palečkovi rodiče, kterým mnozí radili, co dělat, aby mohli mít vytoužené děti. Když se jim pak narodil Paleček, jako vytoužené dítě ho milovali i se o něj strachovali.

Franta Kudla a jeho loupežnická parta jsou hroziví loupežníci přepadávající pocestné v lese. U pěti křížků, kteří chtěli zneužít Palečka pro své nekalé spády.



Producentická explikace:

Knížka pohádek **Fimfárum** je bezesporu kvalitní látka, obzvláště když bylo možné využít původních zvukových nahrávek hlasu Jana Wericha, které má ve svém archivu vydavatelství „[Supraphon](#)“

Garancí byli i vynikající čeští režiséři, výtvarníci a animátoři

Využili jsme mnohaleté kvality a tradice české loutkové animace

Film je svým obsahem i formou zábavou určenou pro rodinné publikum

Celkové náklady na film jsou více než 37 milionů Kč, důležitou skutečností byla jak podpora ze strany Státního fondu, tak z prostředků Evropské Unie z fondů Media Development

Klasický celovečerní animovaný film by se v domácích podmínkách natáčel zcela určitě déle než rok, takto, protože film vznikal ve čtyřech štábech a ve čtyřech studiích současně netrvala doba natáčení ani rok (ovšem pokud by se doby natáčení a přípravy jednotlivých pohádek sečetli, hravě se blížíme ke 3 rokům). Na druhou stranu slovy Járy Cimrmana – „když budete plánovat cestu k Severnímu pólu, nezapomeňte zásoby vynásobit dvěma – v našem případě dokonce čtyřmi. Takže ve finále se ve filmu objeví (i s převleky a dalšími úpravami) skoro ke stovce různých loutek a dozajista přes 50 – možná 60 různých prostředí. Takže by se určitě dalo v intencích animované tvorby dalo mluvit spíše o velkofilmu...

Nezbytná pro náš projekt byla skutečnost profesionálního zázemí ze strany všech koprodukčních a technologických partnerů, protože jsme se pokusili pracovat naprosto novou, nevyzkoušenou technologií digitálního záznamu pomocí digitálních fotoaparátů a počítač. Teprve finální obrazová post-produkce probíhala vypálením digitálního záznamu do filmového negativu ([UPP](#)) s následným klasickým filmovým zpracováním ve filmových laboratořích [České televize](#)

Stejně tak bylo důležité rozhodnutí České televize navýšit v závěru realizace svůj koprodukční vklad o tolik potřebné finanční prostředky i opravdu velmi výrazná podpora ze strany všech mediálních partnerů, portálu Seznam a rádia Impuls.

Smutným zjištěním pro producenty bylo, že přes špičkovou kvalitu všech tvůrců i látky a přes enormní úsilí se nakonec nepodařilo najít osvědčeného generálního partnera filmu, přestože náš animovaný film je svého druhu opravdu unikátní záležitostí, která má svým způsobem úplně jinou životnost v kinech i u publika (Fimfárum Jana Wericha mělo premiéru v roce 2002, ale stále ještě se v českých kinech promítá...)

Předchozí film „[Fimfárum Jana Wericha](#)“ lze bezesporu označit jako úspěšný projekt:

předchozí film vidělo jen v českých kinech přes 120.000 diváků

úspěšná byla i domácí videodistribuce prostřednictvím společnosti „Země pohádek“

Fimfárum Jana Wericha slavilo úspěchy na řadě domácích i zahraničních festivalů (jak jednotlivé pohádky tak celovečerní film) (namátkou např. Český lev, Hlavní cena festivalu animovaných filmů v Moskvě, Anifest atd.)

Životopisy jednotlivých tvůrců pro projekt Fimfárum 2

Prof. Břetislav Pojar

* 7.10.1923, Sušice, Československo

Profese: scenárista, režisér, výtvarník anim. filmu, prof. FAMU.

Studia: AVU, VŠA 46 (nedokonč.).

Zájmy: vlastní profese, příroda.

motto:

„Snažím se dětské filmy dělat tak trochu jako ledovec. Z něho je vidět sotva jedna desetina a dalších devět je pod vodou... Ale kdo chce, ten ho vidí celý. Je to vždycky šťastná výjimka, když se moje filmy pro děti líbí i dospělým, protože snad jediný Chaplin dokázal zaujmout všemi svými filmy jak obyčejného prostého diváka, tak i festivalové publikum.“

S filmem začínal jako animátor u Jiřího Trnky – Staré pověsti české nebo Sen noci svatojánské. Vedle scenáristy Ivana Urbana a výtvarníka Miroslava Štěpánka byl režisér Břetislav Pojar jedním z tatínků legendárního animovaného seriálu o dvou plyšových medvědech, kteří si chtějí hrát a sami sebe tak proměňují barevnými nápady vlastní fantazie. Vedle tohoto animovaného seriálu lze namátkou zmínit legendární moraliťku O skleničku navíc nebo animované příběhy pěti kluků na motivy Trnkovy knížky Zahrada.

Režijní filmografie:

2006 Paleček – Fimfárum 2

2004 Tears Running on the Fields (Slzy stékají po polích), kde kombinuje loutku s kreslenou animací, snímanou digitálním skenerem

1997 Narkoblues 1995 Why? 1994 Mouseology 1990 Motýlí čas 1986 Nightangel 1981 'E' Kdyby

1979 Bum Proč má člověk psa 1977 Velryba - Abyrlev 1976 Jak ulovit tygra O myších ve staniolu

1975 O té velké mlze 1974 Jabloňová panna Milovník zvířat 1973 Nazdar, kedlubny! 1972 A neříkej mi Vašíku Balablok 1971 Psí kusy 1970 Co to bouchlo? O pardálu, který voněl 1969 Co žížala netušila

Ilusologie To See or Not to See 1968 Fanfarón, malý klaun 1967 Jak šli spát 1966 Držte si klobouky

Jak jedli vtípnou kaši 1965 Jak jeli k vodě K princeznám se nečuchá Potkali se u Kolína 1964 Ideál

1963 Romance 1962 Biliár Úvodní slovo pronese 1961 Attenzione: guerra! Kočičí škola 1960 Kočičí slovo Malování pro kočku Půlnoční příhoda 1959 Bombománie Jak si zařídit byt Lev a písnička

Sláva 1957 Paraplíčko Sváteční den 1956 Spejbl na stope 1955 Dobrodružství na Zlaté zátocce 1954 O skleničku víc 1953 Veselý kolotoč 1951 Josef Mánes Perníková chaloupka

Vlasta Pospíšilová

***18. 2. 1935 Praha**

animátorka, režisérka loutkových filmů, členka ASIFA, FITES - anim. film.

STUDIA

Vyšší škola uměl. průmyslu, odd. loutek a scénického výtvarnictví, Praha 54.

ZÁJMY

animované filmy, divadlo, běh na lyžích.

PROFESNÍ DRÁHA

od 56 loutkový film J. Trnky - animace loutkových, reliéfních i ploškových filmů. Funkce: asistent animátora, animátor, hl. animátor, od 78 také režie loutkových filmů.

VYZNAMENÁNÍ, OCENĚNÍ

ceny za režii: 80, 87 C. J. Trnky, Gottwaldov - Maryška a vlčí hrádek, Lakomá Barka, 84 Větrníček Gottw. a 85 I. c. Internat. Festival of Children's Film Chicago, - Paní Bída, 88 I. c. v kat. dětských filmů Animafilm, 91 Cena J. Trnky, Zlín - Až opadá listí z dubu, ceny za animaci: 76 Čára a já, Gottwaldov, 78 Tři etudy pro animátora, Arsfilm Kroměříž, 79 Daliborka, Gottw., Jeruzalémská ulice, Kroměříž, 82 Robinson Crusoe, námořník z Yorku, Gottwaldov, 90 Šípková Růženka, Č. Budějovice.

DÍLO

animace ve filmech: J. Trnka: Sen noci svatojánské, Paní Husa a archanděl Gabriel, Kybernetická babička, J. Švankmajer: Žvahlav, Et cetera, Možnosti dialogu, S. Látal: Robinson Crusoe, námořník z Yorku, Osudy dobrého vojáka Švejka, J. Barta: Krysař, B. Pojar: Romance z temnot, Motýlí čas aj.,
režie i animace filmů: O Maryšce a vlčím hrádku, Paní Bída, Lakomá Barka, Až opadá listí z dubu, 95 Broučci, 97 Broučci II. - Dobrodružství na pasece, 98 Broučci III - Broučkova rodina, 2002 – Splněný sen (Fimfárum Jana Wericha), 2004 – Pat a Mat, 2006 – Tři sestry a prsten (Fimfárum 2)

BIBLIOGRAFIE

čl. v čas. Film a doba, Záběr, Kino.

Jan Balej

*** 30. 5. 1958**

V roce 1988 absolvoval UMPRUM – Atelier filmové a televizní grafiky. V roce 1990 spolu s kameramanem Miloslavem Špálou založil studio **Hafan film Praha**, zaměřený na tvorbu animovaných loutkových filmů. V letech 1992 až 1994 režíroval a byl výtvarníkem série čtyř patnáctiminutových filmů “Tom Paleček”, na které se podíleli spolu s Hafan filmem i Česká televize a Nashed s.r.o. Film získal Cenu Českého literárního fondu a cenu diváků na Mezinárodním festivalu ve Zlíně. V letech 1999 – 2000 realizoval pro Českou televizi 13ti dílný seriál večerníčků “**Jak to chodí u hrochů**” a v současné době do výroby vstupuje dalších 13 dílů. Koncem roku 2000 zároveň dokončil povídkový film “**Jedné noci v jednom městě**” (scénář Ivan Arsejev). Film byl vyroben s podporou Státního fondu kinematografie. Během následujících let byl film přijat na více jak dvacet mezinárodních festivalů, kde získal řadu cen (Brazílie, Anglie, Portugalsko, Mexiko, Austrálie ...). Spolu s Hafan filmem dlouhodobě spolupracuje s finskou režisérkou Katariinou Lillqvist (“Xenia of St. Petersburg” a série šesti romských pohádek “Mire bala kale hin”). Jeho stálými spolupracovníky jsou kameraman Miloslav Špála a animátor Alfons Mensdorff-Pouilly.

Aurel Klimt

* 6.8. 1972, Žilina

Od čtyř let žil v Praze, kde také vystudoval na FAMU obor animovanou tvorbu. Nejdříve se věnoval kreslené animaci, potom v ateliéru Radka Pilaře videoartu a od třetího ročníku pod vedením pana profesora Břetislava Pojara pixilaci a loutkové animaci. Od dokončení školy pracuje především na svých autorských filmech, ale realizoval také divadelní představení, televizní znělky, či reklamy. Na svých filmech, ale i ostatních projektech si zajišťují vždy scénář, střih, animaci, režii, technologii (scénografii) a většinou i námět.

Videoarty : 1992 „Dávno „ (3 min.)
„Uvnitř „ (13 min.)

Hlavní cena diváka a čestné uznání – Mladá kamera 94

Animované filmy: 1996 „Maškin zabil Koškina „ (5 min.)
Maxim – Festival FAMU 96
Čestné uznání – Fites 96
Kristián 1996 – cena české filmové kritiky

„Eastern – Krvavý Hugo „ (6 min.)

Maxim – Festival FAMU 97

1. místo – Brněnská šestnáctka 97

Zvláštní cena poroty - Etiuda 98 (Polsko)

Hlavní cena – Cergy Pontoise 98 (Francie)

Nominace na Studentského Oskara 98 (USA)

„O kouzelném zvonu „ (15 min.)

Kristián 1998 – cena české filmové kritiky

Cena Hermíny Týrlové – Zlín 99

Cena dětské poroty – Annecy 99 (Francie)

1. místo – Tel Aviv 2000 (Izrael)

Bronzový lev – Taipei 2000 (Taiwan)

Nickledeon Award – New York Children's festival 2001

„Pád „ (15 min.)

Kristián 1999 – cena české filmové kritiky

Cena Českého literárního fondu 2000

Zlatý tanečník – Huesca 2000 (Španělsko)

Hlavní cena Mezinár. asociace film. klubů – Huesca 2000

1. místo – Trieste 2001 (Itálie)

Zvláštní cena poroty – Angers 2001 (Francie)

2001 „Fimfárum „ (25 min.)

Kristián 2001 – cena české filmové kritiky

2002 „Franta Nebojsa „ (16 min.)

2002 „Fimfárum Jana Wericha “ (98 min.)

spolurežie V. Pospíšilová

Kristián 2002 – cena české filmové kritiky

2005 Expozice ČR v rámci v japonském Aichi **EXPO 2005**

(spolu s J. Bártou, M. Pavlátovou, P. Koutským a J. Hřebejkem)

2006 **Hrbáči z Damašku (Fimfárum 2)**

Další projekty : 2000 „Kouzelný zvon „ (60 min.)

loutkové divadelní představení pro Minor

2000 „Kavky „ (2x30 s. + 8x10 s.)

znělky televizního pořadu pro ČT

Pavel Koutský

10. 6. 1956

výtvarník, režisér, scénárista

Filmografie:

Čtyři lásky (2003) (FAMU) (krátký)

Pygmalion (2002) (krátký)

Kavárna (1998)

Ať žije myš (1993) (krátký)

Portrét (1990) (krátký)

Láska na první pohled (1987) (krátký)

Od kroku k pokroku (1987) (krátký)

Co oko neuvidí (1987)

Curriculum vitae (1986) (krátký)

Dilema (1985) (krátký)

Laterna musica (1984) (krátký)

Navštivte Prahu (1983) (krátký)

Houslový koncert (1981) (krátký)

Troj fórum (1981) (krátký)

Petr Poš

* 1944

Absolvent Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze (1958–1962) – ateliér filmové a televizní grafiky profesora Adolfa Hoffmaistera. Po ukončení studií získal stáž na Královské akademii v Bruselu (prof. Dewint). Dále působil tři roky na VŠUP v Praze jako asistent profesora Jágra. Pracuje v oblasti reklamní grafiky, ilustrace, výstavního designu. Za dobu své výtvarné činnosti vytvořil zhruba třicet ilustrovaných titulů a čtyřicet plakátů pro bývalou UPF a plakáty pro komerční účely, za něž získal řadu čestných uznání.

Výstavy:

Praha (Výstavní síň Semafor), Karlovy Vary (animovaný film a TV grafika), Brusel (Galerie la Botanique), Paříž (Galerie Anima), Japonsko (Trienále plakátů Toyama), Brazílie (Trienále grafiky Cabo Frio), Belgie (Politický plakát), Itálie (Veletrh dětské knihy), Švýcarsko (ČS Plakát), Finsko (Bienále plakátů), Bulharsko (Bienále kresleného humoru)

Filmografie – výtvarné návrhy:

„Jednoslabičný příběh“ – absolventský film na VŠUP 1968 (režie Petr Poš)

„Proč se lidé bojí zajíců“ – 1978 – Ivan Vyskočil – (režie J. Tyller)

„Sredni Vaštar“ – 1980 – Na motivy H.H: Munra – (režie Václav Bedřich)

„Až opadá listí z dubu“ – 1991 (režie Vlasta Pospíšilová)

„Lakomá Barka“ – 1998 (režie Vlasta Pospíšilová)

„Pád“ – 1999 (režie Aurel Klimt)

„Splněný sen“ – 2001 (režie Vlasta Pospíšilová)

„Sir Halewyn“ (režie Milan Šebesta)

„Dědek Jahoda“ (režie Antonín Červený)

„Drobné trampoty Petříka Sobotky“ (režie Antonín Červený)

„Lux a Delux startují do vesmíru“ (režie Ilja Novák)

„Kantiléna“ (režie Karel Trilca)

„Medvěd ve městě“ (režie Ivoš Hejcman)

Ocenění:

Cena Jiřího Trnky za film „O lakomé Barce“ – 1987

První cena za nejlepší plakát roku „PRIX SAVIGNAC“ – Grand Palais, Paříž
a řada čestných uznání za ilustrované knížky a plakáty

Martin Velíšek

* 21. 10. 1963

Absolvent ateliéru sklářského výtvarnictví na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (1983–1989). Svou volnou tvorbou skleněných plastik, obrazů a kreseb (od roku 1987) zaujímá na mnohých výstavách, které každoročně pořádá, širokou veřejnost nejen u nás, ale i ve světě. Vedle volné tvorby je M. Velíšek známý i jako autor filmové animace a ilustrátor knih. Právě zde se mu výborně otevírá prostor pro jeho specifický smysl pro absurdní humor, který vnáší do svých děl především vyprávěným příběhem.

Vystavoval v Paříži, Rouenu, Vídni, Hannoveru, Mnichově, Frankfurtu, New Yorku, Seattlu, Helsinkách, Stockholmu, Oslu, Segovii, Melbourne (National Gallery of Victoria), Mostaru a Varšavě.

Spolupracoval na filmech :

„**Jaro, Léto, Podzim, Zima**“ – 1994 (režie Václav Kučera)

„**O kouzelném zvonu**“ – 1998 (režie Aurel Klimt)

„**Fimfárum**“ – 2001 (režie Aurel Klimt)

„**Franta Nebojsa**“ – 2002 (režie Aurel Klimt)

Knižní ilustrace:

„**Hovnologie**“ – 1988 – Machat & Velíšek, vydavatelství Šupita

„**Babička**“ – 1995 – reprezentativní vydání „Babičky“ Boženy Němcové, vydavatelství Prostor

„**Lyžaři**“ – 1996, vydavatelství Argo

„**Už jsme doma – 11**“ – 1996 – vydavatelství Argo

„**Calendář 1997**“ – 1996 – vydavatelství Print production

Obaly desek a pohlednice hudební skupiny „Už jsme doma“ – 1996 a řada knižních obálek pro nakladatelství Argo

Ocenění : „Cena umění Labyrint kulturní Revue“ – 1996

Nejhezčí kniha roku – „Už Jsme Doma – 11“ – 1997 – Cena ministerstva kultury

Vladimír Merta

narozen 20.1.1946 v Praze. absolvent FAMU - filmová a tv scénáristika a režie. hudebník, publicista, esejista a spisovatel.

V mládí jsem se zabýval malířskými a básnickými pokusy. během studia architektury (člen studentského parlamentu v r.1968, diplom Čvut 1971) a během pobytu ve francii jsem začal skládat vlastní písně. vydal jsem brzy první lp desku u francouzské společnosti vogue. další publikační možnosti byly silně omezeny represivní politikou režimu. na sklonku osmdesátých let mi panton vydal dvojdesku s živým koncertem. s přestávkami jsem vystupoval, publikoval a pokoušel se o vlastní filmařské projekty. (scénář celovečerního filmu opera ve vinici, fs barrandov, režie j.jireš, režie pořadu tak ti d... věnovanému památce j.ježka a semaforu v lucerně, Čas her, krajiny duše, krajiny těl, sauzení lásky v ateliéru, režie t.rózewiče - kartotéka v ypsilonce). Člen osa, pracoval jsem dva a půl roku jako člen výboru - vedoucí analytické skupiny, která sledovala metody rozkrádání na půdě svazu. zakládající člen evropského kulturního klubu, za který jsem se zúčastnil setkání sítí evropských kulturních sítí v irsku v roce 1992. psal jsem podněty pro ministerstvo kultury, Čt, úvahy a reflexe pro ln, reportéra, mf dnes, ad, jonáš, sborník folkloristických studií národopisné aktuality, fotografoval a účinkoval ve strážnici. během osmdesátých let jsem psal a režíroval animované filmy.

od roku 1991 vydávám ve vlastním nakladatelství [ARTEM](#) knihy a zvukové nosiče. doprovázím soubor mišpacha (dvě cd), janu lewitovou - (cd sefardské inspirace), píšu scénáře a realizuji dokumentární pořady, většinou s hudebním a humanistickým zaměřením. (divadlo světa mezi ploty, chci být černej, tajná řeč těla, mišpacha je rodina). uváděl jsem přímé přenosy z kavárny paseka.

Účastním se dobročinných akcí a koncertů (nadace tolerance, pro patria, lapis et lucis, nadace kaple ctibora turby). dělám scénickou a filmovou hudbu, píšu náměty animovaných filmů, zhudebňuji verše a pokračuji ve vlastní skladatelské, textařské a koncertní činnosti. (festivaly: american folk life, washington. vancouver folk festival, roskilde, tokyo, chelltenham). kromě folkové a lidové hudby se zajímám i o jejich přesah do soudobých experimentálních žánrů (monoopera ikariána, koncerty a cd s mariánem vargou). multietnickou kulturu a její otázky reflektuji formou rozhovorů a esejů. (spolupráce se slovenskými časopisy mosty, sme). o problémy animace kultury, kterou čtvrtým rokem přednáším na uk - katedra kulturologie, se zajímám dlouhodobě, patří do sféry mých profesionálních i obecně lidských zájmů. se studenty se učíme formulovat názory na úlohu kultury v moderní společnosti, generujeme multikulturální projekty. vedu studenty k vlastní úvaze a kladení fundovaných otázek metodou individuálního přístupu ke studentům, s jakým jsem se setkal během dvou krátkých návštěv na amerických univerzitách. mé pedagogické zkušenosti se opírají o vedení kurzů pro písničkáře, diskuze a polemiky, které vedu průběžně po celou dobu svého působení na scéně. mohu nabídnout pohled z druhé strany - tedy jak vidí potřebu animace kultury aktivní umělec.

Jan Klos animátor

* 26. 2. 1941

Po absolvování Pražské SUPŠ v roce 1959 začal pracovat ve vývojovém útvaru Pragoexportu v oddělení grafiky a hračky. Od roku 1963 hrál v Loutkovém divadle Spejbla a Hurvínka, až nakonec v roce 1973 přešel z loutkového divadla k loutkovému filmu a stal se jedním z nejlepších animátorů Studia Jiřího Trnky. Dnes pedagog katedry animace FAMU

Animoval v bezmála stovce filmů režisérů B.Pojara, J.Barty, K.Lillquist, V.Pospíšilové, J.Klugeho, I.Renče, L.Beneše, V.Bedřicha, I.Renče, G.Seka, Z.Yukishige, S.Látala a A.Klimta.

Další animátoři jednotlivých pohádek:

Alfons Mensdorf Poulily
David Filcík
Jan Smrčka
Kateřina Pávová
Aurel Klimt

Mgr. et Mga. Martin Vandas - producent

* 4.4.1971

Vzdělání

1996 –2000 FAMU – titul Mga.
obor filmová a televizní produkce
1989 – 1998 FF UK – titul Mgr.
absolutorium na oboru filmová věda

Profesionální praxe:

2003 – 2006

MAUR film - producent „Fimfárům 2“

2001 – 2003

koproducent celovečerního loutkového filmu „Fimfárům Jana Wericha“ (zároveň jako výkonný producent), režie „Co to je fimfárům“ aj.

1998 – 2001

společnost Golden Dawn:

1996 – 1998 Česká televize

MAUR film s.r.o.

Po několikaleté spolupráci ji v roce 2003 založili [Aurel Klimt](#) a [Martin Vandas](#) MAUR film s.r.o. MAUR film je hlavním producentem nového celovečerního filmu Fimfárum 2, v současnosti pravděpodobně jediného celovečerního animovaného filmu vyráběného v České republice a uvedeného do běžné kinodistribuce.

I proto byl na základě předchozích zkušeností obou zakladatelů projekt Fimfárum podpořen z evropských fondů MEDIA PLUS – Development.

Universal Production Partners a.s.

Using top technology We use such technology and creative procedures that ensure the best and the most efficient way to implement the ideas and requirements of our clients.

In order to meet world standards, we keep ourselves updated about the latest computer and film technology trends. However, we also use classic effect and animation procedures, including building physical models. Our experienced specialists from Barrandov Film Studio help us resume the renowned tradition of Czech animated and effect films.

Added to the UPP Digital Intermediate workflow from scanner to ARRI laser recorder we have fully integrated the latest version of **LUSTRE**, the high performance Digital Intermediate system for 2k and 4k system grading. The equipment is installed in UPP's digital cinema combined with Barco systems. This allows direct screen preview.

Česká televize

Z kodexu České televize:

Česká televize přistupuje k dětskému divákovi především s cílem pomáhat mu objevovat a přijímat za vlastní hodnoty slušnosti, vzdělanosti, pracovitosti a úcty k životnímu prostředí. Tomuto úkolu přizpůsobuje skladbu a charakter pořadů určených dětskému publiku. Je si přitom vědoma, že nezaujmou-li pořad děti, nemůže právě uvedené povinnosti dostát.

Česká televize nabízí dětským divákům především zprostředkování tradice české i světové pohádky, filmy pro děti a mládež, soutěže, vzdělávací a výchovné pořady. Přispívá rovněž ke kulturní orientaci a popularizaci sportu mezi dětmi a dospívajícími. Za důležitý závazek v této oblasti třeba považovat vytváření podmínek pro rozvinutí původní tvorby adresované dětem a mládeži. Tento závazek je umocněn vědomím, že Česká televize je v tuzemsku hlavním a prakticky jediným stálým producentem televizní tvorby pro děti a mládež

Krátký film Praha a.s.

Studio loutkového filmu bylo založeno v roce 1947. Tvorbu Studia loutkového filmu charakterizuje výtvarná kvalita, mistrovství animátorů a uměleckých řemeslníků, myšlenková a mravní hodnota.

Studio se zabývá jak programovou tvorbou, kterou zúročuje své slavné tradice, tak i natáčením loutkových seriálů, komerční produkcí i reklamou.

Český loutkový film, to jsou především unikáty klasicky animovaných loutkových filmů, vzácných svou originalitou. Jsou to filmové šperky, které se ve světě dnes točí už velmi málo.

Za léta zkušeností se ve Studiu loutkového filmu zformoval profesionální kolektiv, který vyzkoušel prakticky všechny technologie animovaného filmu. Stěžejní výrobní technologií je klasický loutkový film. Studio loutkového filmu točí i metodou poloplastického, plastelínového a ploškového filmu, používá pixilaci - animaci předmětů a vyrábí i filmy, které používají kombinované technologie.

Michael Samuelson Lighting Praha

Nabízí vám osvětlovací techniku a veškeré osvětlovací služby pro film, video, televizi, foto a veřejné akce. Podle vašich potřeb zajistíme kompletní služby - zapůjčení lamp, pronájem agregátů, dopravu, služby osvětlovačů, prodej spotřebního materiálu. Rádi s vámi budeme spolupracovat na vašich projektech, ať jsou to celovečerní filmy nebo nezávislá fotografie - vždy se vám budeme věnovat s profesionalitou.

Distribuce pro kina v ČR: Falcon a.s.
www.falcon.cz

Na setkání v kinech se s Vámi těší a případné další informace Vám poskytne:

Tiskový servis:

Alena Vandasová a Eva Riegerová
tiskový servis filmu Fimfárům 2
tel: 775 117 646 nebo 774 8000 49

maurfilm@atlas.cz

adresa: Salvátorská 4, Praha 1, 110 00 nebo též Žižkovo nám. 53, Malešov 285 41
telefon: +420 775 900 029
fax: +420 325 512 82